

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1027/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јасика адвокат из ..., против тужених „ББ“ А.Д. ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из ... и „ВВ“ А.Д. ... чији је пуномоћник Владислав Костић адвокат из ..., одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3107/18 од 13.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3107/18 од 13.12.2018. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3107/18 од 13.12.2018. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 115/18 од 04.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу за период од маја месеца 2015. године до августа месеца 2015. године солидарно исплате на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „ВВ“ А.Д. да тужиоцу за период од септембра месеца 2015. године до децембра месеца 2016. године исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени „ВВ“ А.Д. ... да тужиоцу за период од септембра месеца 2015. године до децембра месеца 2016. године исплати на име накнаде трошкова за регрес за коришћење

годишњег одмора појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 65.559,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3107/18 од 13.12.2018. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П1 115/18 од 04.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизије тужених.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на којем тужени заснивају посебну ревизију) јер побијана пресуда не одступа од судске праксе - пресуда овог суда Рев2 176/2015 од 03.02.2016. године и Рев2 2205/2016 од 27.10.2016. године, донетих у чињенично и правно истоветним споровима. Пошто не постоје други разлози предвиђени наведеном одредбом због којих би било места одлучивању о посебној ревизији, нити их тужени наводе, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије тужених нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, која се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба у овом спору поднета је дана 15.06.2018. године, а вредност побијеног дела другостепене пресуде је износ од 266.974,46

динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтеви односе на новчана потраживања, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије недозвољене.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у ставу трећем изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужени нису успели у овом поступку, па зато немају право на накнаду трошкова поступка по ревизији.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић